

İŞÇİLERİN OYLARI NASIL KAZANILIR?

Aydınlık Gazetesi, 30 Mart 2015

Yıldırım Koç

Milletimiz hızla işçileşiyor.

Günümüzde gelir getirici bir işte çalışanların yüzde 70'i, hayatını işgücünü satarak kazanıyor. İşçi, memur, sözleşmeli personel veya geçici personel statülerinde istihdam edilse de, hepsi işçi sınıfını oluşturuyor.

İşsizler ise işgücünü satma olanağı bulamayan potansiyel işçiler. İşçi ve memur emeklilerini de bu sınıfa katabilirsiniz.

Diğer bir deyişle, işçi sınıfının oyunu alan, büyük bir çoğunlukla iktidara gelir.

Peki, işçilerimiz oylarını nasıl kullanıyor?

Yaşadığımız ekonomik kriz giderek daha da derinleşiyor. İşten çıkartmalar artıyor ve yaygınlaşıyor. Direnişler de öyle.

Bu yaşadıklarımız daha başlangıç. Daha ne krizler, ne işten çıkartmalar, ne direnişler göreceğiz.

Bugünkü işsizlik ne ki! Halkımıza bugünleri aratacaklar.

Önümüzde de seçimler var. Sorunları giderek artan ve daha da artmasından korkan işçilerimiz ne yapacak?

Onların oylarını kim alacak?

SIRADAN İŞÇİ NE YAPIYOR?

Kendinizi sıradan bir işçinin yerine koyun.

Bir fabrikada, bir atelyede, bir mağazada, bir hastanede, bir belediyede çalışıyorsunuz.

Aldığınız ücret artan ihtiyaçlar karşısında yetmiyor.

Fazla mesaiye kalıyorsunuz.

Hele İstanbul'u düşünün.

Sabah erkenden yola çıkıyorsunuz. İtiş kakaş içinde bir birbuçuk saatte işe ulaşıyorsunuz. Bütün gün çalışıyorsunuz. Bir de üç beş kuruş daha kazanayım diye fazla mesaiye kalıyorsunuz. Yine birkaç araç değiştirerek eve geliyorsunuz. Birşeyler yiyip karnınızı doyuruyorsunuz.

Bu durumda ne yaparsınız?

Televizyonun önüne serilip, sizi eğlendirecek bir program buluyorsunuz. Bir süre sonra da sızıyorsunuz. Sizi götürüp yatağınıza yatırıyorlar.

Belki de bilgisayarınızın başına geçip birkaç kişiyle yazıyorsunuz. O kadar.

Gazete okumaya ne gücünüz kalıyor, ne de niyetiniz.

Ulusal Kanal'daki ciddi bir tartışma programı sizin için hiç de çekici gelmiyor.

Doğu Perinçek'in Strazburg'daki büyük başarısının ne olduğunun farkında bile değilsiniz.

Ermeni soykırımı iddialarına karşı mücadelenin Türkiye, yani kendiniz için ne kadar önemli olduğunu anlama çabası bile göstermiyorsunuz.

Ziraat Bankası'nın başındaki TC'nin kaldırılmasına karşı mücadele edenleri anlamıyorsunuz bile.

Vatan Partisi'nin vatani savunma mücadelesi size hikâye gibi geliyor. Kapınızı çalan, malınızı yağmalayan, sizi itip kakan bir düşman askeri gözüküyor ortada. İç savaş filan da gündemde değil. Türkiye'nin parçalanması iddialarına da gülüp geçiyorsunuz. İçinizden, "yıllardır bu hikâyeleri dinliyoruz; birşey olduğu yok" bile diyebilirsiniz.

NE YAPMALI?

Bugünün koşullarında işçinin oyunu alabilmek ancak işçinin yaşadığı günlük sorunlarla yakından bağ kurmakla, işçinin günlük sorunlarının çözümünde ona yardımcı olmakla mümkündür.

Eylem yapan işçileri ziyaret etmek tabii ki önemlidir; ancak kesinlikle yeterli değildir.

Kriz derinleştikçe hayatın mücadeleye zorladığı işçilere dışarıdan akıl öğretmeye kalkmak da işe yaramaz. Özellikle eylem dönemlerinde işçiler haklı olarak kendi içlerine kapanırlar, provokasyonları önlemeye çalışırlar. İçlerinden biriyseniz ve size saygı duyuyorlarsa, sizin önerilerinizi ciddiye alırlar. Ancak kimseye dışarıdan gazel okutturmazlar. Sizin söylediklerinizin doğru olması yetmez.

Sınıf mücadelesinin yükseldiği bir dönemdeyiz. Seçim sonuçlarını da işçi sınıfı belirleyecek.

Seçim öncesinde işçinin sorununa eğilen, bu sorunlara samimi bir biçimde sahip çıktığını gösteren, işçilerle doğrudan ilişki kurabilen, işçilerin içinden önder unsurları partisine kazanabilenin şansı artacak.